

Motion till riksdagen 2005/06: MJ576

av **Marina Pettersson m.fl. (s)**

Nationell förvaltningsplan för de stora rovdjuren

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om en förvaltningsplan för de stora rovdjuren i Sverige.

Motivering

I dag finns det ett åtgärdsprogram som Naturvårdsverket har skrivit. Det dokumentet saknar dock konkreta mål och metoder. En förvaltningsplan skulle därför ersätta de nuvarande åtgärdsprogrammen.

Länsstyrelserna har arbetat i flera år med att ta fram länsvisa förvaltningsplaner. De skulle ha fastställts tidigare men har fått uppskov flera gånger av Naturvårdsverket. Dessa planer bör därför utgöra ett viktigt underlag till den nationella förvaltningsplanen. Flera av dessa lokala förvaltningsplaner efterlyser klarare styrning uppifrån framför allt avseende mål.

Det är inte lämpligt att förvalta stora rovdjur på länsnivå då det är för små enheter. Det kan ge katastrofala konsekvenser. Om t.ex. Värmland skall ha som minimimål att ha tre vargföringringar innebär det att Värmland måste ha fyra fem eftersom det annars är stor risk att man hamnar under målet under de år som någon eller några dräktiga vargtikar blir påkörda. Om målen ligger på länsnivå måste respektive län ha den här "bufferten", vilket gör att vi kommer att behöva ha nästan dubbelt så många vargar som det egentliga minimimålet. Om man i stället delar in Sverige i två tre regioner och sätter mål för dessa blir antalet vargar som kan behövas "ifall att" betydligt färre. Hela Sverige är en för stor enhet och länen är för små och det måste till regioner där län med likartade förutsättningar går samman om rovdjursförvaltningen. Det hanteras enklast genom en nationell rovdjursförvaltning.

Eftersom förvaltningen av de olika rovdjursarterna i många delar är lika bör alla fem arterna (björn, järv, lodjur, varg och kungsörn) och behandlas i samma plan. Utgångspunkten för en nationell förvaltningsplan skall vara en

Fel! Okänt namn på

adaptiv förvaltningsmodell, dvs. att olika mätbara *mål* sätts upp med en tidsperiod för när de ska gälla, att man specificerar *åtgärder* som syftar till att målen uppfylls och anger vem som har *ansvar* för att åtgärderna genomförs. Därtill bör man uppskatta behovet av *resurser* för respektive åtgärd. Förvaltningsmodellen förutsätter att man vid tidsperiodens slut utvärderar huruvida man uppnått målen eller inte. Utvärderingen kan resultera i att mål, åtgärder, ansvar eller resursbehov ändras.

Förvaltningsplanen ska innehålla de nationella förutsättningarna, ”ramverket”, innehållande lagstiftning, nationell ansvarsfördelning och finansiering, konflikter och attityder, historia och biologi, populationsutveckling för respektive rovdjursart, skadebakgrund (typ och mängd av skador, kostnader) samt övriga frågor gällande de stora rovdjuren. Övriga frågor som måste belysas i förvaltningsplanen är de regionala förutsättningarna och vilka regioner som är lämpliga förvaltningsenheter. Det varierar mellan de olika rovdjursarterna och över tiden. I dag är förvaltningen i alltför stor utsträckning styrd av de administrativa gränserna (dvs. länsgränserna). Med tanke på de ytor som de stora rovdjuren rör sig över och länens varierande storlek är ett län sällan den mest praktiska förvaltningsenheten.

I den nationella förvaltningsplanen ska förvaltning av respektive rovdjursart förekomma. Där ska finnas mål, åtgärder, ansvar, resursbehov etc. som gäller specifikt för respektive art i landet som helhet samt för de olika regionerna.

När det gäller rovdjurspopulationer ska det finnas mini- och maxantal föryngringar för respektive rovdjursart, både på lång och på kort sikt. På kort sikt innan gällande nationellt mål är uppfyllt och på lång sikt efter att gällande nationellt mål är uppfyllt.

I den nationella förvaltningsplanen bör då metoder tas fram som ska användas i regionerna för inventering och förekomst av föryngringar och även riktad skydds jakt eller andra åtgärder och även kriterier för när skydds jakt ska användas, i vilka områden, jakttider osv. Ansvarsfrågan ska naturligtvis vara med för åtgärderna på nationell och regional nivå.

Stockholm den 29 september 2005

Marina Pettersson (s)

Tommy Ternemar (s)

Berit Högman (s)